Jak wiele informacji o sobie udostępniamy w Internecie

Paulina Brzęcka 184701 Marek Borzyszkowski 184266 20 marca 2025

SPIS TREŚCI

SF	PIS TREŚCI	2
1.	WSTĘP I CEL RAPORTU	3
	1.1. Cel pracy	3
2.	ANALIZA PODSTAWOWYCH DANYCH I BUDOWA PROFILU	4
	2.1. Podrozdziały	4
	2.1.1. Podpodrozdział	4
	2.2. Podstawowe elementy typograficzne	4
	2.2.1. Twarda spacja	4
	2.2.2. Formatowanie tekstu	4
	2.3. Podział linii i paragrafy	5
	2.4. Środowisko matematyczne	7
	2.4.1. Twierdzenia i dowody	7
3.	RYSUNKI, TABELE I INNE PODSTAWOWE KONSTRUKCJE	9
	3.1. Rysunki	9
	3.1.1. Wielostronicowe obrazki	9
	3.1.2. Wymuszanie renderowania obrazków do pewnego miejsca	9
	3.2. Listingi	15
	3.3. Algorytmy	16
	3.4. Tabele	17
4.	INNE PRZYDATNE KONSTRUKCJE	20
	4.1. Symbole otoczone kółkiem	20
	4.2. Tymczasowa zmiana rozmiaru strony	20
	4.3. Wpisy bibliograficzne	20
5.	INNE PRZYDATNE KONSTRUKCJE	21
	5.1. Symbole otoczone kółkiem	21
6.	INNE PRZYDATNE KONSTRUKCJE	22
	6.1. Symbole otoczone kółkiem	22
7.	PODSUMOWANIE	23
W`	YKAZ LITERATURY	24
W`	YKAZ RYSUNKÓW	25
۱۸/	VKAZ TAREL	26

1. WSTĘP I CEL RAPORTU

W dobie powszechnej cyfryzacji coraz więcej aspektów naszego życia przenosi się do świata wirtualnego. Codziennie korzystamy z mediów społecznościowych, wyszukiwarek internetowych, aplikacji
mobilnych i wielu innych platform, nie zawsze zastanawiając się, jakie informacje o sobie udostępniamy i jakie mogą być tego konsekwencje. Dane, które pozostawiamy w sieci - świadomie lub nieświadomie - mogą obejmować zarówno podstawowe informacje, takie jak imię i nazwisko, wiek czy miejsce
zamieszkania, jak i bardziej wrażliwe dane, takie jak zainteresowania, preferencje zakupowe czy historia przeglądania stron. Współczesny Internet sprawia, że budowanie profilu użytkownika na podstawie
dostępnych informacji jest niezwykle łatwe, a same dane mogą być wykorzystywane na różne sposoby
przez rozmaite podmioty.

Niniejszy raport ma na celu analizę skali i sposobów udostępniania danych w Internecie. W kolejnych rozdziałach omówiona zostanie budowa profilu użytkownika na podstawie podstawowych informacji, źródła pozyskiwania danych oraz sposoby ich wykorzystywania przez firmy, instytucje i inne organizacje. Szczególna uwaga zostanie poświęcona zagrożeniom wynikającym z nadmiernego udostępniania informacji, takim jak kradzież tożsamości, nieuprawnione śledzenie aktywności czy manipulacja preferencjami użytkowników. W końcowej części raportu przedstawione zostaną rekomendacje dotyczące ochrony prywatności i minimalizacji ryzyka związanego z publikowaniem danych w sieci.

1.1. Cel pracy

Celem niniejszego raportu jest zbadanie, w jakim stopniu i w jaki sposób użytkownicy Internetu udostępniają swoje dane oraz jakie niesie to za sobą konsekwencje. Szczególny nacisk zostanie położony na analizę różnych źródeł informacji, mechanizmów zbierania danych oraz podmiotów, które je przetwarzają i wykorzystują. Poprzez dokładne przeanalizowanie tego procesu możliwe będzie wskazanie zagrożeń związanych z nadmiernym udostępnianiem informacji oraz ocena, w jakim stopniu użytkownicy mają nad nim kontrolę.

Drugim, równie istotnym celem raportu, jest przedstawienie praktycznych zaleceń dotyczących ochrony prywatności w Internecie. Omówione zostaną sposoby minimalizowania ilości udostępnianych danych, techniki zabezpieczania informacji oraz narzędzia, które mogą pomóc w ochronie tożsamości cyfrowej. Ostatecznym efektem pracy będzie zwiększenie świadomości czytelników na temat zagrożeń i sposobów zabezpieczenia swoich danych w sieci, co pozwoli im podejmować bardziej świadome decyzje dotyczące własnej prywatności.

2. ANALIZA PODSTAWOWYCH DANYCH I BUDOWA PROFILU

To jest rozdział.

2.1. Podrozdziały

W Latexu w klasie dokumentów **book** wyróżniamy rozdziały (**chapter**), podrozdziały **section**, podpodpodrozdziały **subsubsection** i paragrafy (**paragraph**). Podpodpodrozdziały i paragrafy domyślnie nie są numerowane ani nie występują w spisie treści. Zachowanie to można zmienić poprzez funkcję **setcounter** umieszczaną w preambule. Wykomentowany przykład można znaleźć w kodzie tego dokumentu.

Obecnie znajdujemy się na poziomie podrozdziału. Pozostałe przykłady poniżej.

2.1.1. Podpodrozdział

To jest podpodrozdział.

Podpodpodrozdział

To jest podpodpodrozdział. On nie jest domyślnie numerowany i nie występuje w spisie treści.

Paragraf A to jest paragraf. On również nie jest domyślnie numerowany i nie występuje w spisie treści.

2.2. Podstawowe elementy typograficzne

2.2.1. Twarda spacja

Twarda spacja jest bardzo istotnym elementem, gdyż zabrania Latex'owi łamanie linii w miejscu jej wystąpienia, a tym samym pozwoli na niejako "sklejenie" wyrazów ze sobą. Dzięki temu możemy uniknąć tzw. sierot (pojedynczych znaków na końcu wiersza). W Latex twardą spację umieszcza się wstawiając znak tyldy (~). Zapisujemy to więc np. tak: "dokument, w~którym".

2.2.2. Formatowanie tekstu

Aby zapewnić poprawny wygląd tekstu należy pamiętać o kilku rzeczach:

- · Linia poprzedzona procentem to komentarz.
- Poprzedzaniu spacji występującej po kropce kończącej skrót znakiem ucieczki, odstęp będzie wtedy taki, jak odstęp między wyrazami a nie między zdaniami. Przykładowo zapis "np. tekst" vs. "np. tekst". Ten drugi jest poprawny, a zapisany został tak: "np.\ tekst".
- Skróty pisane wielkimi literami kończące zdanie powinny posiadać \@ przed kropką kończącą zdanie, np. OCS\@. Spowoduje to potraktowanie spacji jako spacji międzyzdaniowej z nie międzywyrazowej.
- Cudzysłowie zawsze tworzymy używając podwójnego przecinka jako symbolu otwierającego cudzysłów, oraz podwójnego apostrofu zamykającego cudzysłów.

- Kursywę uzyskujemy za pomocą słowa kluczowego \textit, co w efekcie daje tekst kursywą. Pogrubiony używamy słowa kluczowego textbf. Każdorazowo tekst mający być napisany danym krojem otaczamy nawiasami klamrowymi.
- Myślnik (–) tworzymy poprzez umieszczenie bezpośrednio po sobie dwu kresek (minusy). Różnica między nimi jest zasadnicza. Pojedynczy myślnik generuje krótką kreskę (-), podwójny długą (–), potrójny najdłuższą (—).
- Odwołania do różnych elementów dokumentu robimy poprzez słowo kluczowe ref(). Jako jego
 parametr wstawiamy nazwę zdefiniowaną za pomocą słowa kluczowego label(). Należy pamiętać, że odwołanie zwraca jedynie numer elementu, słowo opisowe, jak np. rozdział czy rysunek
 należy dodać samodzielnie. Polecam tutaj przyjąć jakąś konwencję i się jej trzymać w całym
 dokumencie. Tak samo należy postępować w przypadku etykiet.
- Latex doskonale radzi sobie z dzieleniem wyrazów na końcach linii, jednak czasami zachodzi konieczność wymuszenia podziału w określonym miejscu. W tym celu należy zastosować konstrukcję \-. Latex takiego ukośnika nie wydrukuje dopóty, dopóki rzeczywiście w tym miejscu nie zostanie wykonane przeniesienie części wyrazu. Możliwe jest dodanie wielu podziałów w jednym wyrazie. Użyte wtedy zostanie to, które spowoduje wygenerowania "najładniejszego" tekstu.

2.3. Podział linii i paragrafy

Nowy paragraf rozpoczyna się poprzez wstawienie jednej wolnej linii. Latex automatycznie wygeneruje wcięcie. Należy pamiętać, że pierwszy paragraf, zgodnie ze standardami drukarskimi, nie ma wcięcia! Możemy tym sterować za pomocą poleceń **noindent** (brak wcięcia) oraz **indent** (dodatkowe wciecie).

Jeżeli chcemy po prostu zrobić nową linię, bez tworzenia nowego paragrafu używamy konstrukcji \\. Efekt będzie taki, że paragraf

będzie kontynuowany w nowej linii. Nie spowoduje to jednak rozciągnięcia poprzedniej linii. Zostanie ona przerwana tam gdzie tego sobie zażyczymy i kontynuowana w nowej linijce.

A co w przypadku, gdy chcemy z jakiegoś powodu przerwać linię, ale wymusić justowanie tekstu? Weźmy dla przykładu fragment:

Trzecim istotnym aspektem jest stosowana w trakcie wytwarzania ontologii metodologia pracy [1, 2]. Zastosowanie jednej z uznawanych metodologii, takich jak Methontology, NeOn czy metodologia opracowana przez Noy i McGuiness, znacząco wpływa na jakoś uzyskanego produktu. Wspomniane metodologie w dużej mierze uwzględniają potrzebę przyszłej integracji wiedzy, a w połączeniu z narzędziami typu Protégé czy OCS [3, 4, 5], pozwalają na tworzenie spójnych i formalnie oraz logicznie poprawnych ontologii.

Tekst zostaje bardzo brzydko złamany w środku odnośników do cytowań. Użycie podwójnego po słowie "metodologia" w pierwszym zdaniu ukośnika da nam natomiast taki efekt:

Trzecim istotnym aspektem jest stosowana w trakcie wytwarzania ontologii metodologia pracy [1, 2]. Zastosowanie jednej z uznawanych metodologii, takich jak Methontology, NeOn czy metodologia opracowana przez Noy i McGuiness, znacząco wpływa na jakoś uzyskanego produktu. Wspomniane metodologie w dużej mierze uwzględniają potrzebę przyszłej integracji wiedzy, a w połączeniu z narzędziami typu Protégé czy OCS [3, 4, 5], pozwalają na tworzenie spójnych i formalnie oraz logicznie poprawnych ontologii.

Też nie ładnie, gdyż linijka jest niewyjustowana. Z pomocą przychodzi nam tutaj komenda linebre-

ak[], gdzie w nawiasie kwadratowym podajemy liczbę od 1 do 4 określająca jak bardzo zależy nam na tym, by linia została złamana w tym miejscu (4 to najwyższa wartość). Efekt jest następujący:

Trzecim istotnym aspektem jest stosowana w trakcie wytwarzania ontologii metodologia pracy [1, 2]. Zastosowanie jednej z uznawanych metodologii, takich jak Methontology, NeOn czy metodologia opracowana przez Noy i McGuiness, znacząco wpływa na jakoś uzyskanego produktu. Wspomniane metodologie w dużej mierze uwzględniają potrzebę przyszłej integracji wiedzy, a w połączeniu z narzędziami typu Protégé czy OCS [3, 4, 5], pozwalają na tworzenie spójnych i formalnie oraz logicznie poprawnych ontologii.

Jeżeli z jakiegoś powodu potrzebujemy nową linię to używamy komendy **newpage**.

Tekst występujący po niej znajdzie się na nowej stronie. Rozdziały itp. automatycznie generują nową stronę, przy czym w układzie dwustronnym nowy rozdział zawsze zacznie się od nieparzystej strony.

2.4. Środowisko matematyczne

Środowisko matematyczne otwieramy i zamykamy znakiem \$. Niektóre funkcje można używać tylko wewnątrz takiego środowiska. Przykładem niech będzie funkcja **mathcal** zamieniająca duże litery w symbole o charakterystycznym kroju, stosowanym do opisywania stałych, np. \mathcal{O} czy $\mathcal{R}(\mathcal{D},\mathcal{P},\mathcal{T},\mathcal{S},\mathcal{U},\mathcal{I})$. Pamiętać należy, że zamienione zostaną wszystkie litery w wyrażeniu występującym wewnątrz nawiasów klamrowych.

Niektóre konstrukcje, np. równania, automatycznie włączają tryb matematyczny. Równania dobrze jest opisać, przykład przedstawia Równanie ??.

$$\mathcal{O}(\mathcal{K}, \mathcal{B}, \mathcal{C}, \mathcal{R}) \tag{2-1}$$

gdzie:

 \mathcal{K} - zbiór klas wchodzących w skład ontologii,

 \mathcal{B} - zbiór bytów wchodzących w skład ontologii,

 \mathcal{C} - zbiór komentarzy przypisanych do klas \mathcal{K} i bytów \mathcal{B} wchodzących w skład ontologii,

 \mathcal{R} - zbiór relacji wiążących elementy ontologii.

W równaniach możemy stosować różne dodatkowe symbole oraz np. wyrównywać je do określonego miejsca. Służy do tego blok typu **split**, a sam punkt wyrównania określony jest ampersandem (&). Przykład zastosowania prezentuje równanie ??.

$$\forall x_1 \ y_1, x_2 \ y_2 : f(x_1 + x_2, y_1 + y_2)$$

$$= \frac{y_1}{y_1 + y_2} f(x_1, y_1) + \frac{y_2}{y_1 + y_2} f(x_2, y_2)$$
(2-2)

2.4.1. Twierdzenia i dowody

Linie 75 – 93 nagłówka dokumentu definiują nowe nazwy sekcji twierdzeń i dowodów, oraz znacznik końca dowodu (taki czarny kwadracik). Dzięki nim można uzyskać ładnie wyglądające twierdzenia jak poniżej (Twierdzenie ??). Zauważmy, że równanie dowodu nie jest równaniem numerowanym. Wszędzie tam, gdzie nie chcemy by rozdział czy dowolna inna sekcja była numerowana należy w jej nazwie użyć gwiazdki, np. \begin{equation*}.

Twierdzenie 2.4.1. Podobieństwo pomiędzy pojęciami A i B opisane jest stosunkiem ilości informacji niezbędnej do opisania ich wspólności znaczeniowej oraz ilością informacji niezbędnej do ich opisania (Równanie $\ref{Rownanie}$).

$$sim_{lin}(A,B) = \frac{\log P(common(A,B))}{\log P(description(A,B))}$$
(2-3)

Dowód

$$f(x,y) = f(x+0,y+(y-x))$$

$$= \frac{x}{y} * f(x,x) + \frac{y-z}{x} * f(0,y-z)$$

$$= \frac{x}{y} * 1 + \frac{y-z}{x} * 0$$

$$= \frac{x}{y} \quad \blacksquare$$

Inna ciekawa konstrukcja wykorzystująca tryb matematyczny do zapisania pewnego stwierdzenia: Niech $A\subseteq T$, $C=N_y(A)\neq W$, a $\alpha_y=\min_{a\in A,b\notin C}\{y(a)+y(b)-q(a,b)\}$ oraz

$$y'(v) = \left\{ egin{array}{ll} y(v) - lpha_y & ext{jeżeli } v \in A \ y(v) + lpha_y & ext{jeżeli } v \in C \ y(v) & ext{w innych przypadkach} \end{array}
ight.$$

Zapis ten, acz skomplikowany, pozwala na reprezentację złożonych reguł matematycznych w postaci ładnie ułożonych i wyrównanych wierszy. Reguły **left** oraz **right** pozwalają na utworzenie nawiasów klamrowych, których rozmiar będzie automatycznie dostosowywany do rozmiaru elementu, jakie mają zawierać.

3. RYSUNKI, TABELE I INNE PODSTAWOWE KONSTRUKCJE

3.1. Rysunki

Obrazki wstawiamy do dokumentu za pośrednictwem sekcji **figure**. Przykładowy wyśrodkowany rysunek z etykietą i opisem to Rys. 3.1.

Rysunek 3.1: Opis do obrazka.

W podanym przykładzie obrazek będzie wyśrodkowany, o szerokości odpowiadającej 70% szerokości tekstu. Plik obrazka znajduje się w katalogu images i nazywa się obrazek.png. Latex dołoży starań, żeby umieścić go w tym miejscu (znacznik h w definicji figury). Wykrzyknik oznacza, że Latex bardzo się postara by obrazek tu był. Opisy obrazków zawsze znajdują się pod obrazkiem.

Latex potrafi wygenerować spis wszystkich numerowanych figur i umieścić go w miejscu, gdzie użyjemy polecenia **listoffigures**.

3.1.1. Wielostronicowe obrazki

Czasami zdarza się, że obrazek jest tak duży, że umieszczenie go na jednej stronie powoduje, że stanie się nieczytelny. Latex umożliwia pocięcie obrazka na kawałki, przeskalowanie i przetworzenie tych kawałków, oraz wyświetlenie ich w postaci następujących po sobie figur, gdzie tylko pierwsza wskazana będzie numerowana i uwzględniona w spisie rysunków. Przykład prezentuje Rys. 3.2. Podpis pod każdą częścią będzie odmienny, numeracja będzie wspólna, w spisie wskazanie będzie do pierwszego z obrazków. Po szczegóły zapraszam do dokumentu w celu przeczytania komentarzy.

Analogicznie można również wstawiać i dzielić na kawałki obrazki zawarte w plikach pdf. Tutaj warto jednak rozmiary w mm podać, gdyż rozmiar po pikselach potrafi się rozjechać. Przykład efektu działania znajduje się na obrazku 3.3. Przykład pochodzi od mgr inż. Michała Wójcika.

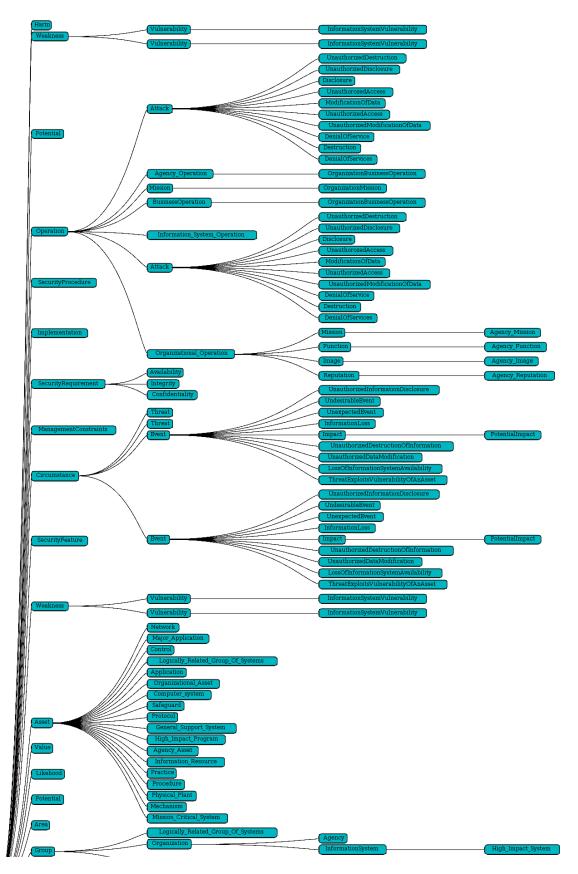
Należy zauważyć, że Latex dołoży wszelkich starań, by obrazek umieścić tam gdzie go sobie zażyczyliśmy. Czasami jest to jednak niemożliwe, ze względu na zbyt małą ilość tekstu i niestety trzeba pokombinować. Typowe zabiegi to próba dodania znacznika [!h] przy definicji figury, wstawienie obrazka wcześniej w tekście czy też lekka zmiana jego rozmiaru.

3.1.2. Wymuszanie renderowania obrazków do pewnego miejsca

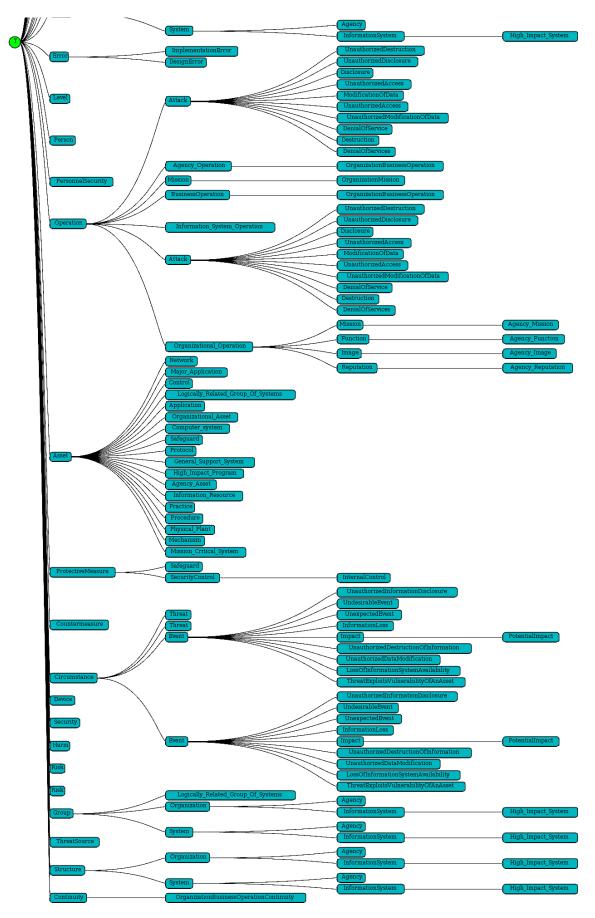
Czasami zdarza się, że Latex zbyt długo zwleka z renderowanie obrazków, przez co w pamięci podręcznej zaczyna brakować miejsca. Najczęściej problem ten występuje, gdy dokument zawiera bardzo dużo obrazków, a raczej niewiele tekstu, lub relacje pomiędzy rozmiarami obrazków a liczbą

słów są zachwiane i nie jest możliwe ich poprawne rozlokowanie.

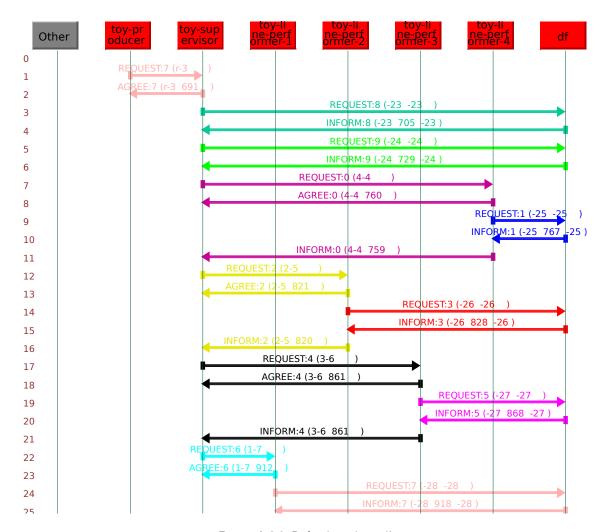
Wszystkie zaległe obrazki zawsze renderowane są na koniec rozdziału, jednak ich duże nagromadzenie może spowodować błąd przepełnienia pamięci. Czasami też koniec rozdziału jest zbyt odległym miejscem i lepiej po prostu wymusić renderowanie zaległych ramek w określonym miejscu. Służy temu komenda \clearpage. Jej zastosowanie spowoduje renderowanie wszystkich, do tej pory nierozlokowanych obrazków.

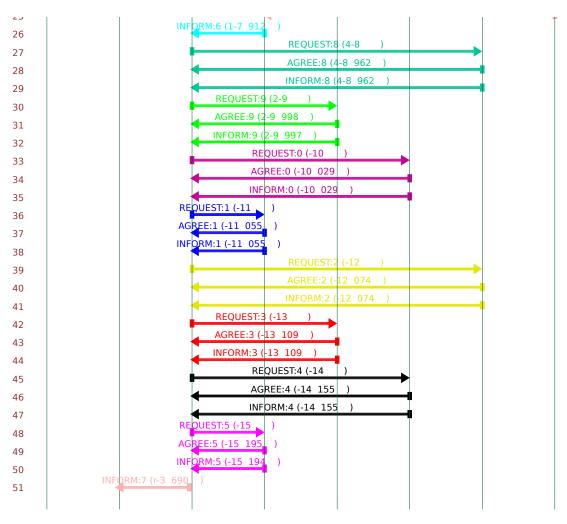
Rysunek 3.2: Bardzo duży obrazek

Rysunek 3.2: (ciąg dalszy)

Rysunek 3.3: Duży obrazek w pdf

Rysunek 3.3: (continued - UWAGA - brak [] po caption powoduje widoczność podpisu kontynuacji na wykazie!)

3.2. Listingi

Tworzenie listingów umożliwia pakiet **listings**. Należy zwrócić uwagę, że etykiety i opisy listingów dodaje się w dośc specyficzny sposób jako parametry do bloku **Istlisting** (patrz kod dokumentu). Używając funkcji **Istset** możliwa jest zmiana kroju czcionki na inną niż reszty dokumentu. W przykładzie (Listing 3.1) zmniejszono czcionkę do rozmiaru indeksu dolnego.

Listing 3.1: Przykładowy listing

```
<?xml version = "1.0"?>
<!DOCTYPE rdf:RDF [
<!ENTITY owl "http://www.w3.org/2002/07/owl#" >
<!ENTITY xsd "http://www.w3.org/2001/XMLSchema#" >
<!ENTITY rdfs "http://www.w3.org/2000/01/rdf-schema#" >
<!ENTITY rdf "http://www.w3.org/1999/02/22-rdf-syntax-ns#" >
<rdf:RDF xmlns="http://kask.eti.pg.gda.pl/securityA.owl#"
xml:base="http://kask.eti.pg.gda.pl/securityA.owl"
xmlns:rdfs="http://www.w3.org/2000/01/rdf-schema#"
xmlns:owl="http://www.w3.org/2002/07/owl#"
xmlns:xsd="http://www.w3.org/2001/XMLSchema#"
xmlns:rdf="http://www.w3.org/1999/02/22-rdf-syntax-ns#">
<owl:Ontology rdf:about="http://kask.eti.pg.gda.pl/securityA.owl"/>
// Classes
//
<!-- http://kask.eti.pg.gda.pl/securityA.owl#DSA -->
<owl:Class rdf:about="http://kask.eti.pg.gda.pl/securityA.owl#DSA">
 <rdfs:subClassOf rdf:resource="http://kask.eti.pg.gda.pl/securityA.owl#asymetryczne"/>
</owl:Class>
<!-- http://kask.eti.pg.gda.pl/securityA.owl#RSA -->
<owl:Class rdf:about="http://kask.eti.pg.gda.pl/securityA.owl#RSA">
 <rdfs:subClassOf rdf:resource="http://kask.eti.pg.gda.pl/securityA.owl#asymetryczne"/>
</owl:Class>
<!-- http://kask.eti.pg.gda.pl/securityA.owl#asymetryczne -->
<owl:Class rdf:about="http://kask.eti.pg.gda.pl/securityA.owl#asymetryczne"/>
```

```
<!-- http://kask.eti.pg.gda.pl/securityA.owl#symetryczne -->
<owl:Class rdf:about="http://kask.eti.pg.gda.pl/securityA.owl#symetryczne"/>
</rdf:RDF>
```

3.3. Algorytmy

Pakiety **algorithmic** oraz **algorithm** dostarczają środowiska do definiowania algorytmów. Można za ich pomocą definiować zarówno pseudokod jak i algorytmy ogólne. Pseudokod przedstawia Algorytm 1. Przykładową ogólną reprezentację algorytmu Levenshteina obrazuje Algorytm 2.

Algorytm 1 Pseudokod prezentujący jakiś bezsensowny algorytm

```
1: program FancyProgram {
 2: function superFunkcja(List listA) {
 3: for all element : listA.getElements() do
      int result = storeElement(element);
      if result == SUCCESS then
        double number = result*element;
 6:
      else if result == FAILURE then
        double number = result/element;
 8:
10: end for
11: }
12: input List elements;
13: output number;
14: superFunkcja(elements);
15: return number;
```

Podobnie jak w przypadku rysunków, algorytmy są automatycznie rozlokowywane w tekście przez system Latex.

Algorytm 2 Algorytm Levenshteina

- 1. Niech $n = d \log s \acute{c}(s)$ a $m = d \log s \acute{c}(t)$.
- 2. Jeżeli n == 0 zwróć m i zakończ działanie.
- 3. Jeżeli m == 0 zwróć n i zakończ działanie.
- 4. Utwórz macierz d o m+1 wierszach indeksowanych od 0 do m oraz n+1 kolumnach indeksowanych od 0 do n, pierwszy wiersz zainicjuj wartościami od 0 do n a pierwszą kolumnę od 0 do m.
- 5. Porównaj każdy znak pierwszego ciągu, indeksowany za pomocą *i*, z każdym znakiem drugiego ciągu, indeksowanym za pomocą *j*. Dla każdego porównania:
 - a) jeżeli s[i] jest identyczne z t[j], koszt = 0, w przeciwnym wypadku koszt = 1,
 - b) ustaw wartość komórki d[i, j] macierzy na wartość minimalną spośród:
 - d[i-1,j]+1,
 - d[i, j-1] + 1,
 - d[i-1, j-1] + koszt.
- 6. Odczytaj odległość $dist_{lev}(s,t)$ z komórki d[n,m].

3.4. Tabele

Latex pozwala na konstruowanie bardzo rozbudowanych tabel. Pełny opis możliwości znaleźć można w sieci Internet, a samo zagadnienie jest bardzo skomplikowane. Prosty przykład prezentuje Tabela 3.1.

Tabela 3.1: Opis tabelki

Pole 1	Pole 2	Pole 3
1	Pojęcie	Opis tegoż pojęcia
2	Pojęcie	Opis tegoż pojęcia

Pakiet longtable pozwala na generowanie ogromnych tabel rozłożonych na kilka stron.

Tabela 3.2: Bardzo długa tabela (główna etykieta)

Lemma B			Agency					Area		
Lemma A	$max(P_{lex},P_{sem})$	P_{kom}	P_{str}	P_{sk}	Wynik	$max(P_{lex}, P_{sem})$	P_{kom}	P_{str}	P_{sk}	Wynik
Asset	0,30	0,00	0,06	0,02	Różne	0,40	0,00	0,06	0,02	Różne
Attack	0,33	0,00	0,09	0,03	Różne	0,33	0,00	0,09	0,03	Różne
Circumstance	0,37	0,00	0,00	0,00	Różne	0,85	×	×	×	Rodzeństwo
Continuity	0,31	0,00	0,13	0,04	Różne	0,42	0,00	0,13	0,04	Różne
Error	0,32	0,00	0,08	0,03	Różne	0,35	0,00	0,08	0,03	Różne
Event	0,46	0,00	0,10	0,03	Różne	0,40	0,00	0,10	0,03	Różne
Group	0,60	0,00	0,00	0,00	Różne	0,55	0,00	0,00	0,00	Różne
Harm	0,37	0,00	0,00	0,00	Różne	0,42	0,00	0,00	0,00	Różne
Mission	0,46	0,00	0,10	0,03	Różne	0,19	0,00	0,10	0,03	Różne

Tabela 3.2: (ciąg dalszy – ten tekst pokazywać się będzie na kolejnych stronach)

Operation	0,83	Х	Х	Х	Rodzeństwo	0,43	0,00	0,50	0,15	Różne
Organization	0,72	х	х	х	B podrzędne A	0,35	0,00	0,10	0,03	Różne
Potential	0,36	0,00	0,00	0,00	Różne	0,41	0,00	0,00	0,00	Różne
Risk	0,32	0,00	0,17	0,05	Różne	0,20	0,00	0,17	0,05	Różne
Security	0,65	0,00	0,00	0,00	Różne	0,40	0,00	0,00	0,00	Różne
Threat	0,28	0,00	0,00	0,00	Różne	0,50	0,00	0,00	0,00	Różne
Value	0,30	0,00	0,11	0,03	Różne	0,47	0,00	0,11	0,03	Różne
Vulnerability	0,31	0,00	0,00	0,00	Różne	0,42	0,00	0,00	0,00	Różne
Weakness	0,34	0,00	0,11	0,03	Różne	0,44	0,00	0,11	0,03	Różne
Lemma B			Asset					Attack		
Lemma A	$max(P_{lex},P_{sem})$	P_{kom}	P_{str}	P_{sk}	Wynik	$\max(P_{lex},P_{sem})$	P_{kom}	P_{str}	P_{sk}	Wynik
Asset	1,00	x	х	x	Tożsame	0,17	0,00	0,39	0,12	Różne
Attack	0,17	0,00	0,85	0,25	Różne	1,00	х	x	х	Tożsame
Circumstance	0,32	0,34	0,00	0,24	Różne	0,25	0,00	0,00	0,00	Różne
Continuity	0,27	0,00	0,50	0,15	Różne	0,26	0,00	0,25	0,08	Różne
Error	0,48	0,25	0,47	0,31	Różne	0,45	0,00	0,27	0,08	Różne
Event	0,32	0,20	0,64	0,33	Różne	0,51	0,00	0,42	0,13	Różne
Group	0,13	0,00	0,00	0,00	Różne	0,31	0,00	0,00	0,00	Różne
Harm	0,33	0,26	0,00	0,18	Różne	0,51	0,00	0,00	0,00	Różne
Mission	0,29	0,00	0,44	0,13	Różne	0,77	х	х	х	Rodzeństwo
Operation	0,31	0,00	0,15	0,05	Różne	0,95	х	x	х	B podrzędne A
Organization	0,55	0,31	0,35	0,33	Różne	0,76	х	х	х	Rodzeństwo
Potential	0,32	0,22	0,00	0,16	Różne	0,46	0,00	0,00	0,00	Różne
Risk	0,20	0,29	0,46	0,34	Różne	0,40	0,00	0,18	0,05	Różne
Security	0,31	0,00	0,00	0,00	Różne	0,39	0,00	0,00	0,00	Różne
Threat	0,33	0,23	0,00	0,16	Różne	0,40	0,00	0,00	0,00	Różne
Value	0,64	0,00	0,38	0,11	Różne	0,20	0,00	0,14	0,04	Różne
Vulnerability	0,27	0,31	0,00	0,22	Różne	0,08	0,00	0,00	0,00	Różne
Weakness	0,47	0,22	0,38	0,27	Różne	0,13	0,00	0,14	0,04	Różne
Lemma B		G	ircumstance		1		Co	untermeasu	re	
Lemma A	max(P _{lex} , P _{sem})	P _{kom}	P _{str}	P_{sk}	Wynik	$max(P_{lex}, P_{sem})$	P _{kom}	P _{str}	P_{sk}	Wynik
Asset	0,32	0,00	0,11	0.03	Różne	0,14	0,00	0,00	0,00	Różne
Attack	0,25	0,00	0,18	0,05	Różne	0,31	0,00	0,00	0,00	Różne
Circumstance	1,00	X	X	X	Tożsame	0,21	0,00	0,00	0,00	Różne
Continuity	0,33	0,00	0,25	0,08	Różne	0,29	0,00	0,00	0,00	Różne
Error	0,27	0,00	0,17	0,05	Różne	0,21	0,00	0,00	0,00	Różne
Event	0,99	х	х	х	A podrzędne B	0,26	0,00	0,00	0,00	Różne
Group	0,35	0,00	0,00	0,00	Różne	0,14	0,00	0,00	0,00	Różne
Harm	0,52	0,00	0,00	0,00	Różne	0,33	0,00	0,00	0,00	Różne
Mission					Różne					Różne
	0,25	0,00	0,20	0,06		0,20	0,00	0,00	0,00	
Operation	0,41	0,00	0,33	0,10	Różne	0,29	0,00	0,00	0,00	Różne
Organization	0,34	0,00	0,20	0,06	Różne	0,34	0,00	0,00	0,00	Różne
Potential	0,39	0,00	0,00	0,00	Różne	0,29	0,00	0,00	0,00	Różne
Risk	0,23	0,00	0,33	0,10	Różne	0,21	0,00	0,00	0,00	Różne
Security	0,49	0,00	0,00	0,00	Różne	0,73	Х	Х	Х	Rodzeństwo
Threat	0,21	0,00	0,00	0,00	Różne	0,29	0,00	0,00	0,00	Różne
Value	0,33	0,00	0,22	0,07	Różne	0,21	0,00	0,00	0,00	Różne
Vulnerability	0,43	0,00	0,00	0,00	Różne	0,21	0,00	0,00	0,00	Różne
Weakness	0,36	0,00	0,22	0,07	Różne	0,14	0,00	0,00	0,00	Różne

Tabela 3.2: (ciąg dalszy – ten tekst pokazywać się będzie na kolejnych stronach)

Lemma B	Device				Event					
Lemma A	$max(P_{lex}, P_{sem})$	P_{kom}	P_{str}	P_{sk}	Wynik	max(P _{lex} , P _{sem})	P_{kom}	P_{str}	P_{sk}	Wynik
Asset	0,08	0,00	0,00	0,00	Różne	0,32	0,13	0,39	0,21	Różne
Attack	0,37	0,00	0,00	0,00	Różne	0,51	0,00	0,64	0,19	Różne
Circumstance	0,21	0,00	0,00	0,00	Różne	0,99	х	х	x	B podrzędne A
Continuity	0,27	0,00	0,00	0,00	Różne	0,32	0,00	0,25	0,08	Różne
Error	0,30	0,00	0,00	0,00	Różne	0,42	0,17	0,27	0,20	Różne
Event	0,34	0,00	0,00	0,00	Różne	1,00	x	x	×	Tożsame
Group	0,13	0,00	0,00	0,00	Różne	0,24	0,00	0,00	0,00	Różne
Harm	0,40	0,00	0,00	0,00	Różne	0,51	0,18	0,00	0,12	Różne
Mission	0,24	0,00	0,00	0,00	Różne	0,37	0,00	0,21	0,06	Różne
Operation	0,27	0,00	0,00	0,00	Różne	0,57	0,00	0,29	0,09	Różne
Organization	0,41	0,00	0,00	0,00	Różne	0,41	0,22	0,13	0,20	Różne
Potential	0,22	0,00	0,00	0,00	Różne	0,67	0,14	0,00	0,10	Różne
Risk	0,22	0,00	0,00	0,00	Różne	0,67	0,14	0,00	0,10	Różne
Security	0,26	0,00 X	0,00	0,00 X	Rodzeństwo	0,41	0,00	0,00	0,00	Różne
								0,00		Różne
Threat	0,30	0,00	0,00	0,00	Różne Różne	0,35	0,19		0,13	
Value	0,18	0,00	0,00	0,00		0,32	0,00	0,14	0,04	Różne
Vulnerability	0,15	0,00	0,00	0,00	Różne	0,42	0,18	0,00	0,12	Różne
Weakness	0,25	0,00	0,00	0,00	Różne	0,35	0,23	0,14	0,21	Różne
Lemma B	mma B Group		Harm							
Lemma A	$max(P_{lex}, P_{sem})$	P_{kom}	P_{str}	P_{sk}	Wynik	$max(P_{lex}, P_{sem})$	P_{kom}	P_{str}	P_{sk}	Wynik
Asset	0,13	0,00	0,00	0,00	Różne	0,33	0,00	0,00	0,00	Różne
Attack	0,31	0,00	0,00	0,00	Różne	0,51	0,00	0,00	0,00	Różne
Circumstance	0,17	0,00	0,00	0,00	Różne	0,52	0,00	0,00	0,00	Różne
Continuity	0,10	0,00	0,00	0,00	Różne	0,33	0,00	0,00	0,00	Różne
Error	0,20	0,00	0,00	0,00	Różne	0,45	0,00	0,00	0,00	Różne
Event	0,24	0,00	0,00	0,00	Różne	0,51	0,00	0,00	0,00	Różne
Group	1,00	×	×	×	Tożsame	0,11	0,00	0,00	0,00	Różne
Harm	0,11	0,00	0,00	0,00	D.C.	1,00	х	x	х	Tożsame
. (0) 111	0,11	0,00	0,00	0,00	Różne	1,00				
Mission	0,46	0,00	0,00	0,00	Różne	0,26	0,00	0,00	0,00	Różne
							0,00	0,00	0,00	Różne Różne
Mission	0,46	0,00	0,00	0,00	Różne	0,26				
Mission	0,46	0,00	0,00	0,00	Różne Różne	0,26	0,00	0,00	0,00	Różne
Mission Operation Organization	0,46 0,17 0,87	0,00 0,00 X	0,00 0,00 X	0,00 0,00 X	Różne Różne A podrzędne B	0,26 0,39 0,48	0,00	0,00	0,00	Różne Różne
Mission Operation Organization Potential	0,46 0,17 0,87 0,11	0,00 0,00 X 0,00	0,00 0,00 X 0,00	0,00 0,00 X 0,00	Różne Różne A podrzędne B Różne	0,26 0,39 0,48	0,00	0,00	0,00	Różne Różne Różne
Mission Operation Organization Potential Risk	0,46 0,17 0,87 0,11	0,00 0,00 X 0,00	0,00 0,00 X 0,00	0,00 0,00 X 0,00	Różne Różne A podrzędne B Różne Różne	0,26 0,39 0,48 0,40	0,00 0,00 0,00	0,00 0,00 0,00 0,00	0,00 0,00 0,00 0,00	Różne Różne Różne Różne
Mission Operation Organization Potential Risk Security	0.46 0.17 0.87 0.11 0.32	0,00 0,00 X 0,00 0,00	0,00 0,00 X 0,00 0,00	0,00 0,00 X 0,00 0,00	Rážne Rážne A podrzędne B Rážne Rážne Rážne	0,26 0,39 0,48 0,40 0,28	0,00 0,00 0,00 0,00	0,00 0,00 0,00 0,00	0,00 0,00 0,00 0,00	Różne Różne Różne Różne Różne
Mission Operation Organization Potential Risk Security Threat	0,46 0,17 0,87 0,11 0,32 0,43 0,17	0,00 0,00 X 0,00 0,00	0,00 0,00 X 0,00 0,00	0,00 0,00 X 0,00 0,00	Różne Różne A podrzędne B Różne Różne Różne Różne	0,26 0,39 0,48 0,40 0,28 0,50	0,00 0,00 0,00 0,00 0,00	0,00 0,00 0,00 0,00 0,00	0,00 0,00 0,00 0,00 0,00	Różne Różne Różne Różne Różne Różne

4. INNE PRZYDATNE KONSTRUKCJE

4.1. Symbole otoczone kółkiem

Latex pozwala na tworzenie własnych znaków i symboli. W mojej rozprawie doktorskiej potrzebowałem zestawu symboli zamkniętych w okrąg, np. +, -, +, +, +, +, +, +, + Za pomocą pakietu **tikz** zdefiniowałem dwa makra: **mycircalign** oraz **mycirc**. Pierwsze z nich otacza symbol kółkiem i wyrównuje powstały obrazek tak, by jego środek pokrywał się ze środkiem sąsiadujących znaków. Drugi układa elementy na linii tekstu, tak że spody znaków sąsiadujących i powstałego obrazka są wyrównane. Jak każde makro, również i te można używać zarówno w tekście jak i w środowisku matematycznym, tabelkach itp. (Równanie 4-1).

$$\mathcal{O}_3 = \mathcal{O}_1(+)\mathcal{O}_2 \tag{4-1}$$

4.2. Tymczasowa zmiana rozmiaru strony

Czasami zachodzi konieczność chwilowej zmiany rozmiaru strony, by np. udało się zmieścić jedną dodatkową linijkę tekstu. Możemy to wykonać za pomocą polecenia **enlargethispage{}**, gdzie jako parametr podajemy rozmiar oraz jednostkę. Należy pamiętać, że polecenie to musi zostać wydane odpowiednio wcześniej, by Latex zdążył zastosować nowy rozmiar strony. Najlepiej by te polecenie było bezpośrednio przed nową stroną, jednak zazwyczaj jest to kwestia poeksperymentowania. Wartość przekazana jako parametr może być także ujemna. Przykładowo strona zawierająca rozdział 3.2 została w niniejszym dokumencie pomniejszona o 5 cm wymuszając przeniesienie początku rozdziału 3.3 na następną stronę.

Strona zawierająca rozdział 3.1 powiększono o 20 punktów, co pozwoliło uniknąć samotnej, pojedynczej linii tekstu kończącego akapit (tzw. wdowy) na następnej stronie. Takie drobne modyfikacje rozmiaru strony zazwyczaj są niezauważalne dla czytelnika a poprawiają ogólny układ dokumentu.

4.3. Wpisy bibliograficzne

Wpisy bibliograficzne przechowujemy w odrębnym pliku z rozszerzeniem .bib. Przykładowy plik został dołączony do tego dokumentu. Do pliku takiego należy dodawać odpowiedni sformatowane wpisy. Latex automatycznie posortuje je po nazwiskach autorów oraz do finalnego dokumentu dołączy tylko te wpisy,które posiadają odwołania w tekście! Można więc stworzyć kompletną bazę publikacji, a Latex użyje tylko to co potrzeba. Dodatkowo, dzięki użyciu pakietu **natbib** z parametrem **sort** (patrz preambuła dokumentu), numerki w odwołaniach również zostaną posortowane, niezależnie od kolejności podania odwołań. Przykład podano w rozdziale **??**.

- 5. INNE PRZYDATNE KONSTRUKCJE
- 5.1. Symbole otoczone kółkiem

- 6. INNE PRZYDATNE KONSTRUKCJE
- 6.1. Symbole otoczone kółkiem

7. PODSUMOWANIE

Podsumowanie pracy.

WYKAZ LITERATURY

- [1] T. Boiński, P. Orłowski, and P. Szpryngier, "Inżynieria ontologii dla potrzeb integracji systemów," *Praca zbiorowa Katedry Architektury Systemów Komputerowych KASKBOOK (w publikacji)*, 2012.
- [2] T. Boiński, P. Orłowski, J. Szymański, and H. Krawczyk, "Security ontology construction and integration," Proceedings of KEOD2011 of the 3nd International Joint Conference on Knowledge Discovery, Knowledge Engineering and Knowledge Management, INSTICC, 2011, pp. 369–374.
- [3] T. Boiński, "Architektura portalu dziedzinowego," *Praca zbiorowa Katedry Architektury Systemów Komputerowych KASKBOOK*, pp. 81–92, 2008.
- [4] T. Boiński, Ł. Budnik, A. Jakowski, J. Mroziński, and K. Mazurkiewicz, "OCS domain oriented ontology creation system," *Polish Journal of Environmental Studies*, vol. 18, no. 3B, pp. 35–38, 2009.
- [5] T. Boiński, A. Jaworska, R. Kleczkowski, P. Kunowski, and J. Szamański, "Zespołowa budowa ontologii z wykorzystaniem systemu OCS oraz edytora Protégé," *Zeszyty Naukowe Wydziału ETI Politechniki Gdańskiej*, vol. 19, pp. 101–105, 2010.

WYKAZ RYSUNKÓW

3.1	Opis do obrazka.	9
3.2	Bardzo duży obrazek	11
3.3	Duży obrazek w pdf	13
3.3	(continued - UWAGA - brak [] po caption powoduje widoczność podpisu kontynuacji na	
	wykazie!)	14

WYKAZ TABEL

3.1	Opis tabelki	17
3.2	Bardzo długa tabela (główna etykieta)	17